

jeziku, nego je. — Sploh s prevodi iz slovanskih jezikov nimamo sreče. Prvič smo kolikor mogoče nespretni pri izbiranju snovij. Saj je pa tudi res silno težko izbrati za naš narod primerne tvarine iz literatur slovanskih narodov, ki so nam sicer najsorodnejši po jeziku, katerih žitje in mišljenje pa je vzpričo več kot tisočletnega separatnega razvoja diametralno različno od našega. Resnica je, morda nekaterim trpka, a zato nič manj istinita, da bi naši prevoditelji v nemški, laški in drugih zapadnih literaturah našli veliko več našemu narodu primernih snovij. — Omenjena težkoča pa se pomnožuje s tem, da je med nami (in za Hrvate velja isto, kar je že parkrat dokazal Jagić) vzpričo fizičnih zaprek silno plitvo znanje slovanskih jezikov, izimši hrvaškega in srbskega, mnogo plitvejše, negoli nemščine ali laščine. To oviro veliko premalo uvažujejo naši prevoditelji, izmed katerih se mnogi s prevodi iz slovanskih jezikov šele uče dotičnih jezikov. Toda neizogiben postulat za dobro prelaganje — o tem smo že nekje drugje govorili — je ta, da bodi prelagatelj jeziku, iz katerega prelagaj, prav tako vešč, kakor materinščini, poznajoč vse njegove finosti, podrobnosti in nijanse. Prav zagadelj bi odkrito in z dobrim namenom svetovali uredništvu »Slovanske knjižnice«, naj razširi svoj program ter prekrsti svojo knjižnico v »Univerzalno knjižnico«, ter naj bode preverjeno, da mu bode doteklo iz nemške in laške literature poleg češke največ porabnega, našemu narodu ugaajajočega gradiva.

Slovanske knjižnice je izšel 40. snopič. To je že tretja knjiga, ki nam je v tej kratki dobi izza zadnje naše številke došla iz premarljive Gabrščekove tiskarnice. V tem snopiču je objavljen »Materin blagoslov«, ponatisek znane »igre v treh dejanjih«, ki jo je spisal Anton Klodič-Sabladoski. — O tem prezanimivem igrokazu o priliki še kaj več!

Izvestja Muzejskega društva za Kranjsko je izšel 3. letošnji sešitek, in njegova vsebina je zopet jako zanimiva. Obsega te-le točke: 1. Konrad Črnologar: Grobni spomeniki v Stičini. (Konec.) 2. I. Vrhovnik: Janez Debevec. (Konec.) 3. I. Vrhovnik: Nekaj Vodnikov ostaline. 4. Janko Barle: Obseg ljubljanske škofije pod škofom Hrenom. (Konec.) 5. A. Koblar: Kranjske cerkvene dragocenosti I. 1526. (Dalje.) 6. S. Robič: Kranjski lišaji (Lichenes). (Dalje.) — Mali zapiski: 1. I. V.: Anton Linhart kot dijak. 2. I. V.: Slovenski umetnik Franc Jelovšek. 3. I. V.: Kapelica v Krakovem. 4. J. Šašel: Zemeljski potres v Mokronogu. 5. S. R.: Letošnja razkopavanja na Brezju pri Mirni Peči.

Slovensko-nemškega slovarja Wolfovega je izšel edenindvajseti sešitek, obseza joč besede od *u* do *volja*.

»Šolskih izvestij« nam je došlo doslej še jako malo, vsega skupaj troje, izmed gimnazijskih samo »Jahresbericht des k. k. Obergymnasiums in Rudolfswert« (sic! Uradna pisava je menda Rudolfswert*k*); v le-tem »Jahresberichtu« je poleg »Naznanila o začetku šolskega leta 1895/96. slovenska samo še razprava na njega čelu: »Božji grob pri Grmu poleg Novega mesta«, ki jo je spisal prof. dr. J. Marinko (16 str. vel. 8°), in ki je okrašena z načrtom kapele božjega groba in štirimi nje se dostajajočimi podobami. — Ljubljanski gimnaziji letos menda radi potresa nista izdali nič poročil, Kranjska gimnazija pa je neki izdala nemško poročilo z latinsko razpravo na čelu — dobili ga nismo do tega trenutka, ko to pišemo. Če je to res, potem lahko po receptu tistega »lucus a non lucendo« ali »canis a non canendo« napravimo ta-le krilati izrek: »Kranjska gimnazija se zato imenuje kranjska, ker ni kranjska«.

Izmed malošolskih izvestij sta se nam doposlali samo letni poročili obeh mestnih petrazrednih deških ljudskih šol in obrtnih pripravljalnic, oziroma šolskih delarn (sic!) v Ljubljani. Poročilo I mestne šole ima na čelu tudi še prvi oddelek (I.) životopisne